

Predmet C-494/23 [Mahá]ⁱ**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

3. kolovoza 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Nejvyšší soud (Češka Republika)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

7. lipnja 2023.

Tužitelji:

QE

IJ

Tuženici:

DP

EB

Predmet glavnog postupka

Predmet koji je tijelo kaznenog progona položilo u sudski polog nakon što više nije bio potreban za svrhe kaznenog postupka – Predaja predmeta iz pologa – Više osoba koje polažu pravo na predmet – Potreba pribavljanja suglasnosti za predaju predmeta od svih sudionika u postupku koji se odnosi na polog – Zamjena suglasnosti osoba koje su odbile dati suglasnost odlukom suda

U glavnom postupku tužitelji (s domicilom u Češkoj Republici) zahtijevaju donošenje odluke na temelju koje bi se zamijenile izjave volje tuženikâ (s domicilom u Francuskoj) o davanju suglasnosti za predaju tužiteljima predmeta iz sudskog pologa.

ⁱ Naziv ovog predmeta je izmišljen i ne odgovara stvarnom nazivu nijedne stranke u postupku.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje pravila za utvrđivanje sudske nadležnosti u građanskim i trgovačkim stvarima.

Konkretno, od Suda Europske unije traži se da utvrdi je li postupak zamjene tuženikove suglasnosti za predaju predmeta iz sudskog pologa u koje ga je položilo tijelo kaznenog progona obuhvaćen autonomnim pojmom prava Unije „građanska i trgovačka stvar” u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. te ispravci SL 2014., L 160, str. 40. i SL 2016., L 202, str. 57., u daljnjem tekstu: Uredba Bruxelles I.a).

Ako Sud utvrdi da je to slučaj, od njega se traži da utvrdi treba li tužbu čijim se podnošenjem pokreće takav postupak kvalificirati kao „intervencijski zahtjev” u smislu članka 8. točke 2. Uredbe Bruxelles I.a, s obzirom na to da je taj postupak uzgredan u odnosu na postupak koji se odnosi na sudski polog.

Pravna osnova zahtjeva jest članak 267. UFEU-a.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima tumačiti na način da je postupak povodom zamjene tuženikove suglasnosti za predaju predmeta iz sudskog pologa, koji je uzgredan u odnosu na postupak koji se odnosi na sudski polog i pokrenut je radi polaganja u taj polog predmeta koji su zadržala tijela kaznenog progona, obuhvaćen pojmom „građanska i trgovačka stvar” u smislu te odredbe?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 8. točku 2. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima tumačiti na način da tužba povodom zamjene suglasnosti za predaju predmeta iz sudskog pologa koju je sudionik u postupku koji se odnosi na polog u koji je položen predmet podnio protiv drugog sudionika u tom postupku predstavlja tužbu u smislu te odredbe?

Navedene odredbe prava Unije

Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom

jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. te ispravci SL 2014., L 160, str. 40. i SL 2016., L 202, str. 57.): članak 1. stavak 1., članak 4. stavak 1., članak 5. stavak 1., članak 8. točka 2. i članak 26. stavak 1.

Navedena sudska praksa Unije

Presuda od 14. listopada 1976., LTU, 29/76, EU:C:1976:137

Presuda od 27. listopada 1977., Bouchereau, 30/77, EU:C:1977:172

Presuda od 3. listopada 2013., Schneider, C- 386/12, EU:C:2013:633

Presuda od 28. veljače 2019., Gradbeništvo Korana, C- 579/17, EU:C:2019:162

Presuda od 18. rujna 2019., Riel, C- 47/18, EU:C:2019:754

Navedene odredbe nacionalnog prava

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) (Zakon br. 141/1961 o kaznenom sudskom postupku (Zakonik o kaznenom postupku))

„Članak 80.

1. Ako predmet koji je [...] zadržan nije više potreban radi daljnjeg postupka [...] vraća ga se osobi [...] kojoj je oduzet. Ako druga osoba polaže pravo na njega, predmet se predaje osobi koja nedvojbeno ima pravo na taj predmet. U slučaju dvojbi predmet se polaže u polog, a osobu koja na njega polaže pravo upućuje se u parnicu. [...]"

Zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (Zakon br. 292/2013 o posebnim sudskim postupcima, u daljnjem tekstu: Zakon br. 292/2013)

„Članak 298.

Predaja iz pologa

1. Sud predmet iz pologa predaje nositelju prava na njegov zahtjev. Ako je do polaganja u polog došlo zbog toga što netko drugi osim nositelja prava polaže pravo na predaju predmeta iz pologa [...], za predaju predmeta iz pologa potrebna je suglasnost svih sudionika [...].

[...]

Članak 299.

Zamjena suglasnosti za predaju predmeta iz pologa

1. Ako je odbijeno davanje suglasnosti za predaju predmeta iz pologa, može je se zamijeniti pravomoćnom sudskom odlukom u kojoj je odlučeno da osoba koja se protivila mora dati suglasnost za to da se podnositelju zahtjeva preda predmet iz pologa.
2. U predmetima povodom zamjene suglasnosti u skladu sa stavkom 1. nadležan je sud pred kojim se vodi postupak koji se odnosi na polog.

Članak 300.

Posebni slučajevi pologa

Ako sud preuzima predmete u polog u slučajevima predviđenima drugim pravnim odredbama, primjenjuju se propisi koji proizlaze iz odgovarajuće pravne odredbe [...], ovisno o prirodi i svrsi pologa.”

***Zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém (dále jen „ZMPS”)
(Zakon br. 91/2012 o međunarodnom privatnom pravu, u daljnjem tekstu:
Zakon o međunarodnom privatnom pravu)***

„Članak 6.

Nadležnost čeških sudova

1. „Češki sudovi nadležni su u predmetu ako je u skladu s postupovnim odredbama za određeni postupak mjesno nadležan sud na području Češke Republike, osim ako odredbama tog zakona ili drugog pravnog propisa nije drukčije predviđeno”.

Sažeti prikaz činjeničnog stanja i tijeka postupka

- 1 Tužitelji su 19. kolovoza 2017. u Njemačkoj preko oglasa kupili motorno vozilo. Vozilo je 12. rujna 2017. zadržala Policije České republiky (Policija Češke republike) zbog sumnje na počinjenje kaznenog djela krađe u Francuskoj. Policija je zatim položila vozilo u polog koji vodi Okresní soud v Českých Budějovicích (Općinski sud u Češkim Budějovicama, Češka Republika).
- 2 Tužitelji su tom sudu podnijeli zahtjev za predaju vozila iz pologa. Budući da su u ranijim postupcima pravo na vozilo istaknule i druge osobe, u skladu s češkim pravom, sve zainteresirane osobe trebale su dati suglasnost za predaju predmeta iz pologa ili je eventualno trebalo zamijeniti njihovu suglasnost sudskom odlukom.
- 3 Stoga su tužitelji tom sudu protiv tuženika s domicilom u Francuskoj podnijeli tužbu povodom zamjene suglasnosti za predaju predmeta iz sudskog pologa. Tuženici se nisu upustili u spor u tom postupku.

- 4 Zbog neupuštanja tuženikâ u spor, prvostupanjski sud proglasio se međunarodno nenadležnim i odbio je tužbu. Krajský soud v Českých Budějovicích (Okružni sud u Českim Budějovicama, Češka Republika), u svojstvu žalbenog suda, potvrdio je rješenje prvostupanjskog suda.
- 5 Oba su se suda složila u pogledu toga da tužba za zamjenu izjava volje tuženikâ predstavlja potpuno građansku tužbu, da u tom predmetu postoji međunarodni element te da se primjenjuje Uredba Bruxelles I.a. Prema mišljenju tih sudova, s obzirom na opće pravilo *actor sequitur forum rei* (članak 4. stavak 1. Uredbe Bruxelles I.a) i opseg dopuštenih odstupanja od tog pravila (članak 5. stavak 1. te uredbe), osnovu za prihvaćanje nadležnosti češkog suda mogao je predstavljati isključivo članak 26. stavak 1. navedene uredbe. Međutim, tuženici se nisu upustili u spor pred češkim sudom te stoga ne postoji pravna osnova za prihvaćanje međunarodne nadležnosti tog suda u tom predmetu.
- 6 Tužitelji su protiv odluke žalbenog suda podnijeli pravni lijek Nejvyššem soudu (Vrhovni sud, Češka Republika), koji je sud koji je uputio zahtjev.

Glavni argumenti stranaka glavnog postupka

- 7 Tužitelji ističu da je žalbeni sud pogrešno odlučio o međunarodnoj nadležnosti sudova Češke Republike. U tom pogledu upućuju na članak 299. Zakona br. 292/2013 prema kojem je u predmetima zamjene suglasnosti nadležan sud koji vodi postupak koji se odnosi na polog. Prema mišljenju tužiteljâ, za prihvaćanje nadležnosti čeških sudova odlučujuća je okolnost da je predmet položen u polog koji vodi Okresní soud v Českých Budějovicích (Općinski sud u Českim Budějovicama) u skladu s člankom 80. Zakonika o kaznenom postupku. Stoga, uz poštovanje načela *perpetuatio fori*, postojanje upravo te nadležnosti treba prihvatiti i u slučaju postupka koji proizlazi iz postupka koji se odnosi na polog. Tuženici smatraju da postupak povodom zamjene suglasnosti ne proizlazi iz materijalnopravnog odnosa između tužiteljâ i tuženikâ te se stoga ne primjenjuju pravila utvrđena Uredbom Bruxelles I.a.

Sažeti prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 8 U predmetu u glavnom postupku potrebno je odgovoriti na pitanje jesu li češki sudovi nadležni za razmatranje tog predmeta. Spor se odnosi na to treba li, kako bi se utvrdila ta nadležnost, primijeniti Uredbu Bruxelles I.a te treba li, u skladu s propisima te uredbe, smatrati da su češki sudovi nadležni, a ako jesu, treba li tu nadležnost utvrditi na temelju odredbe članka 8. točke 2. te uredbe koji je različito formuliran u različitim jezičnim verzijama. Ako Sud Europske unije utvrdi da se Uredba Bruxelles I.a ne primjenjuje, osnovom za međunarodnu nadležnost te istodobno nadležnost čeških sudova može se smatrati članak 6. stavak 1. Zakona o međunarodnom privatnom pravu u vezi s člankom 299. stavkom 2. Zakona br. 292/2013.

Prvo pitanje

- 9 Kako bi se utvrdilo primjenjuje li se u predmetu Uredba Bruxelles I.a, potrebno je, kao prvo, utvrditi je li u glavnom postupku riječ o građanskoj i trgovačkoj stvari¹. Nedvojbeno je da su ostale pretpostavke za primjenu te uredbe ispunjene.
- 10 Naime, u predmetu koji se razmatra u glavnom postupku automobil tužiteljâ zadržala je policija kao predmet koji je relevantan za kazneni postupak. Nakon što taj predmet više nije bio potreban za daljnji kazneni postupak, tijelo kaznenog progona načelno je dužno vratiti automobil tužiteljima. Međutim, u kaznenom su postupku i druge osobe istaknule pravo na automobil. Stoga je došlo do dvojbi u pogledu toga kome treba predati automobil te ga je stoga navedeno tijelo položilo u sudski polog.
- 11 Sljedeće okolnosti idu u prilog zaključku prema kojem je glavni postupak o zamjeni suglasnosti obuhvaćen materijalnim područjem primjene pojma „građanska i trgovačka stvar” u smislu članka 1. stavka 1. Uredbe Bruxelles I.a.
- 12 U skladu s nacionalnom sudskom praksom i konkretno jedinstvenim mišljenjem koje je donio Nejvyšší soud (Vrhovni sud) R 24/2007², polog o kojem je tijelo kaznenog progona izdalo rješenje na temelju članka 80. Zakonika o kaznenom postupku predstavlja sudski polog u smislu Zakona br. 292/2013. Cilj takvog pologa jest otklanjanje dvojbi u pogledu toga koja od zainteresiranih osoba ima pravo na to da joj se preda predmet koje se temelji na vlasništvu ili drugom pravu. Predmet se polaže u polog jer rješavanje činjeničnih i materijalnopравnih dvojbi u pogledu prava vlasništva ili drugog prava na koje se poziva zainteresirana osoba nije cilj kaznenog postupka. Za rješavanje takvih pitanja načelno se imenuju sudovi u građanskom sudskom postupku.
- 13 Sudionici u građanskom sudskom postupku koji se odnosi na polog u koji je položen predmet na temelju odluke tijela kaznenog progona su: osoba koja je predala predmet ili kojoj je predmet oduzet, zatim osoba koja je istaknula pravo na predmet u kaznenom postupku, a po potrebi i osoba koja je istaknula pravo na predmet u građanskom sudskom postupku a da nije istaknula to pravo pred tijelom kaznenog progona. Subjekt koji polaže predmet u polog (u predmetu koji se razmatra u glavnom postupku Policija Republike Češke) nije sudionik u tom postupku.

¹ Sud koji je uputio zahtjev utvrdio je da opće smjernice u pogledu autonomnog tumačenja koje proizlaze iz sudske prakse Suda Europske unije ne pojašnjavaju njegove dvojbe u pogledu pravilnog tumačenja pojma „građanska i trgovačka stvar” u odnosu na predmet koji se razmatra u glavnom postupku. U tom se kontekstu sud koji je uputio zahtjev poziva na presude od 14. listopada 1976., LTU, 29/76, EU:C:1976:137, od 3. listopada 2013., Schneider, C- 386/12, EU:C:2013:633, t. 18. i od 28. veljače 2019., Gradbeništvo Korana, C- 579/17, EU:C:2019:162, t. 46. i 47.

² Mišljenje od 11. listopada 2006. koje je donio občanskoprávní a obchodní kolegium Nejvyššího soudu (građansko i trgovačko vijeće Vrhovnog suda, Češka Republika), Cpjn 203/2005, R 24/2007, ECLI:CZ:NS:2006:CPJN.203.2005.1.

- 14 Budući da je u glavnom postupku automobil položen u polog zbog toga što je još netko osim nositelja prava istaknuo pravo na njegovu predaju, predaja automobila ovisi o davanju suglasnosti svih sudionika u postupku koji se odnosi na polog (te stoga u predmetu koji se razmatra u glavnom postupku i tuženika s domicilom u Francuskoj) i po potrebi zamjeni te suglasnosti pravomoćnom sudskom odlukom. Isključiva mjesna nadležnost za provođenje takvog postupka predviđena člankom 299. stavkom 2. Zakona br. 292/2013 pritom jamči da će tužbe o predaji istog predmeta iz pologa zajednički razmatrati isti sud, s obzirom na to da u nekim slučajevima osnovu za podnošenje takve tužbe može imati više sudionika u postupku koji se odnosi na polog.
- 15 Nejvyšší soud (Vrhovni sud)³ smatra da tužba povodom zamjene suglasnosti za predaju predmeta iz pologa predstavlja postupovni oblik zahtjeva da sud odluči kome sud treba predati predmet položen u polog, odnosno, drugim riječima, tko ima pravo vlasništva ili drugo pravo nad predmetom položenim u polog na temelju kojeg će sud predati predmet iz pologa. Pritom nije važno to da se pravo vlasništva ili drugo pravo koje osoba ima nad predmetom položenim u polog u tom postupku ispituje samo kao uvodno pitanje i da je u izreci presude izneseno u obliku „zamjene izjave volje”.
- 16 U prilog stajalištu prema kojem se Uredba Bruxelles Ia ne primjenjuje na postupak povodom zamjene suglasnosti za predaju predmeta iz pologa, sud koji je uputio zahtjev osobito ističe da je taj postupak uzgredan u odnosu na postupak koji se odnosi na polog koji je pokrenut na temelju odredbi Zakonika o kaznenom postupku i opasnost od strateških odluka sudionika u postupku koji se odnosi na polog prilikom utvrđivanja nadležnog suda.
- 17 Sud koji je uputio zahtjev ističe da postupak povodom zamjene suglasnosti druge osobe za predaju predmeta iz pologa u pogledu svojeg postojanja ovisi o postupku koji se odnosi na sudski polog. Riječ je o zakonom predviđenom načinu za predaju predmeta iz sudskog pologa jer se nepostojanje tuženikove suglasnosti za predaju predmeta koji je položen u polog ne može zamijeniti odlukom kojom se utvrđuje pravo vlasništva nad predmetom položenim u polog. Naime, kao što je to utvrdio Nejvyšší soud (Vrhovni sud) u navedenom jedinstvenom mišljenju⁴, „pravomoćna sudska odluka na temelju koje je utvrđeno da vlasništvo nad predmetom položenim u polog pripada podnositelju zahtjeva ili drugom sudioniku u postupku koji se odnosi na polog sama po sebi ne predstavlja odgovarajuću osnovu za to da se zaključi da predmet iz pologa treba predati toj osobi jer rješavanje pitanja tko je vlasnik predmeta položenog u polog ne mora uvijek dovesti do otklanjanja svih dvojbi u pogledu toga da uistinu toj osobi treba predati predmet iz pologa i da pravo na preuzimanje predmeta iz pologa umjesto vlasnika nema primjerice založni vjerovnik koji je ovlašten prema založnom pravu ili stečajni upravitelj”.

³ Mišljenje navedeno u bilješci 2.

⁴ Mišljenje navedeno u bilješci 2.

- 18 Ovdje je vidljiva određena sličnost s presudom Suda u predmetu Riel⁵. U tom je predmetu Sud utvrdio da tužba za utvrđenje postojanja tražbina radi njihove prijave u okviru stečajnog postupka izravno proizlazi iz stečajnog postupka s kojim je tijesno povezana i temelji se na pravu kojim se uređuju stečajni postupci. Isto tako, tužba povodom zamjene suglasnosti za predaju predmeta iz sudskog pologa izravno proizlazi iz postupka koji se odnosi na polog s kojim je tijesno povezana i temelji se na pravnim odredbama kojima se uređuje sudski polog i koje se odgovarajuće primjenjuju i u postupcima koji se odnose na sudske pologe pokrenutima zbog postupanja tijela kaznenog progona.
- 19 Istodobno, sud koji je uputio zahtjev ističe eventualni nastanak mogućnosti da sudionici u postupcima koji se odnose na polog donose strateške odluke ako se međunarodna nadležnost u predmetima povodom zamjene suglasnosti za predaju predmeta iz pologa treba utvrđivati na temelju pravila o nadležnosti iz Uredbe Bruxelles I.a.
- 20 Sud koji je uputio zahtjev ističe da su u predmetu u glavnom postupku češki sudionici u postupku koji se odnosi na polog zahtijevali predaju automobila iz pologa, a u postupku povodom zamjene suglasnosti tuženici su bili francuski sudionici u tom postupku. Kada bi francuski sudionici zahtijevali predaju predmeta iz pologa, morali bi tužiti češke sudionike. To bi moglo potaknuti sudionike u postupku koji se odnosi na polog da ne podnose tužbe povodom zamjene izjave volje, nego, naprotiv, da čekaju da druga stranka pokrene postupak jer bi, u skladu s općim pravilom koje proizlazi iz članka 4. Uredbe Bruxelles I.a, bili tuženi pred sudovima države u kojoj imaju domicil. U normalnim okolnostima to ne bi bilo problematično jer je riječ o prirodnoj posljedici pravila o nadležnosti utvrđenih Uredbom Bruxelles I.a.
- 21 Točno je da je glavni postupak uzgredan spor u odnosu na postupak koji se vodi pred češkim sudom čija se nadležnost temelji na postupanju tijela kaznenog progona i koji nije ispitivao svoju međunarodnu nadležnost. Međutim, bez postupanja tijela kaznenog progona, drukčije bi se utvrđivala međunarodna nadležnost u slučaju tužbe za predaju predmeta između tih istih osoba. Naime, da policija nije osigurala automobil, ostao bi u posjedu tužitelja, a tužbu za predaju predmeta morali bi podnijeti izvorni vlasnici iz Francuske. Izvršavanje javnih ovlasti tijela kaznenog progona stoga utječe na utvrđivanje međunarodno nadležnog suda, što može dovesti do povrede postojeće načelno predvidljive sudske nadležnosti.

Drugo pitanje

- 22 U slučaju potvrdnog odgovora na prvo prethodno pitanje, sud koji je uputio zahtjev pita treba li članak 8. točku 2. Uredbe Bruxelles I.a tumačiti na način da tužba povodom zamjene suglasnosti za predaju predmeta iz sudskog pologa koju

⁵ Presuda od 18. rujna 2019., Riel, C- 47/18, EU:C:2019:754

je sudionik u postupku koji se odnosi na polog u koji je položen predmet podnio protiv drugog sudionika u tom postupku predstavlja tužbu u smislu te odredbe.

- 23 Dvojbe suda koji je uputio zahtjev proizlaze iz različitih tekstova te odredbe u različitim jezičnim verzijama i toga što Sud Europske unije dosad nije protumačio tu odredbu.
- 24 U češkoj verziji članka 8. točke 2. navedene uredbe koristi se pojam „intervenční žaloba” (intervencijski zahtjev) bez ikakvog upućivanja na status tuženika kao treće strane. Isto tako, primjerice u njemačkoj verziji koristi se pojam „Interventionsklage”, a u francuskoj „demande en intervention”.
- 25 Suprotno tomu, u engleskoj verziji te odredbe istaknuto je da tuženik mora imati status treće strane ili mora biti riječ o postupku u kojem sudjeluje treća osoba. Slično su formulirane i primjerice poljska, slovačka ili hrvatska verzija.
- 26 Iz sudske prakse Suda Europske unije proizlazi da, u slučaju razlike između jezičnih verzija, određenu odredbu treba tumačiti uzimajući u obzir kontekst u kojemu se nalazi te cilj propisa kojeg je dio⁶.
- 27 Sud koji je uputio zahtjev pokušao je odrediti cilj članka 8. točke 2. Uredbe Bruxelles I.a te je pritom uzeo u obzir ranije pravno uređenje⁷, sudsku praksu Suda Europske unije koja se odnosi na cilj te odredbe i prethodnih odredbi kao i takozvano izvješće P. Jenarda⁸, čiji tekst služi kao komentar Briselske konvencije i daje smjernice u pogledu cilja te konvencije. Iz tog izvješća proizlazi, među ostalim, da se tijekom radova na Briselskoj konvenciji smatralo uputnim izraditi posebne propise za jamce i druge treće osobe. Na pitanje o tome što se podrazumijeva pod pojmom postupak u kojem sudjeluje treća osoba („third party proceedings”) odgovoreno je upućivanjem na članke 15. i 16. belgijskog Zakona o sudskom postupku kojima se ti postupci definiraju kao slučajevi „u kojima se u postupak uključuje treća osoba u svojstvu stranke”.
- 28 Kada bi se cilj članka 8. točke 2. Uredbe tumačio s obzirom na izvješće P. Jenarda i primijenio na ovaj predmet, nadležnost čeških sudova najvjerojatnije se ne bi mogla temeljiti na tom pravilu jer u postupku povodom zamjene suglasnosti za predaju predmeta iz pologa ne postoji treća osoba, nego samo sudionici glavnog postupka koji se odnosi na polog.

⁶ Presuda od 27. listopada 1977., Bouchereau, 30/77, EU:C:1977:172, t. 14.

⁷ Članak 6. stavak 2. Briselske konvencije o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 1972., L 299, str. 32. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 3.); u daljnjem tekstu: Briselska konvencija) i članak 6. stavak 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2001., L 12, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.)

⁸ SL 1979, C 59, str. 1.

- 29 Međutim, moglo bi se doći do drukčijeg zaključka kada bi se prihvatilo drukčije autonomno tumačenje te odredbe. Naime, postupak pokrenut podnošenjem tužbe povodom davanja suglasnosti za predaju predmeta iz sudskog pologa uzgredan je u odnosu na postupak koji se odnosi na polog. U mnogim pravnim porecima uzgredni postupci obuhvaćeni su općenitijim pojmom „intervencijski zahtjev”, kao što je to slučaj u češkoj jezičnoj verziji Uredbe Bruxelles I.a.

RADNI DOKUMENT